

ÍRÓ-OLVASÓ TALÁLKOZÓ VIG BALÁZZSAL

„Hahó! Hahó!
Pöndöri uram vagyok.
Fekete, dús bajuszom meg-
csodálhatjátok! Tapsoljátok
meg!” E mondatokkal ér-
kezett a gyerekek közé Vig
Balázs író 2013. május 16-
án. A tanulók jót derültek a
kackiás bajuszt viselő író
láttán. Az író-olvasó találko-
zón három osztály diákjai
képviselték magukat:
kettő 3. osztály és egy 2.
osztály. Így körülbelül 70

gyerkőc élvezhette az „előadást”.

Vig Balázs bevezetőjében elmondta, hogy *Születésnapfalváról* érkezett közénk. Az író arra kérte a gyerekeket, hogy bemelegítésképpen masszírozzák meg az állukat. Majd emeljék fel a kezüket, nyújtózkodjanak magasra, mintha tornaórán lennének. „Hunyjunk le a szemünket! Ugye, a leggyönyörűbb bajuszos ember én vagyok!”

Utána az író levette bajuszát. Ezután kezdődött meg magának a gyerekkönyvének a bemutatása, amely a következő címet viseli: *Három bajusz gazdát keres.*

Vig Balázs feltette a kérdést: Ki járt már Születésnapfalván? Miért hívhatják ezt a helységet Születésnapfalvának? Mindegyik gyerek kiabálja be a saját születésnap dátumát! Vajon hogyan lehet eljutni Születésnapfalvára? Érkeztek a gyerekektől a válaszok: álmunkban, képzeletben, könyvek segítségével, busszal, vonattal, repülővel, stb.

Az író így folytatta: üssük fel a mesekönyvet! „Hogy honnan kapta a nevét? Nem nehéz kitalálni. Születésnapfalva minden lakója ugyanakkor ünnepli a születésnapját. A jeles napon az öreg cukrász bácsi akkora tortát készít, mint egy tízemeletes ház, és olyan széleset, hogy öt perc alatt még futva sem lehet körbeérni.”

Az író ezután felmutatta a könyv első képét, s megkérdezte, mi minden rejtőzik a képen. Érkeztek a válaszok: nyalóka, meggy, csokoládé, banán, szaloncukor és így tovább... Vig Balázs folytatta a falu bemutatását. A járdákon mindenhol ajándékok lapulnak, s így mindenkinek jut belőle.

Jelképesen ajándécsomagot adott át a tanulóknak; előtte megkérdezte tőlük, hogy milyen ajándéknak örülnének? Érdekes válaszok érkeztek a gyerekektől: ház nyolcvan szobával; könyvnek; állatorvosi diplomának. (Lám, lám, már 10 éves korában valaki tudja, hogy mi szeretne lenni, ha felnőtt!)

Az író elárulta a diákoknak, hogyha elalvás előtt gondolnak rá, ott teremnek a helyszínen. Hogy mivel lehet eljutni Születésnapfalvára? Hát, például ejtőernyővel, léggömbbel, madarak hátán, kenguru erszényében. „Amerre csak a szemed ellát, mindenhol cirkusz, vidámpark, állatkert és zsibvásár fogad.” Vannak itt zsiráfok, amelyek egyenesen a csillagokból falatoznak, mivel olyan hosszú a nyakuk. Az emberek között kétpúpú tevék bóklásznak, púpjukban málnaszörppel. Egy fájós fogú krokodil is itt vendégeskedik, de őszintén megígérte, hogy senkit sem kóstol meg.

Víg Balázs ezután ismét megmozgatta a gyerekek izmait. Legyünk zsiráfok! Növesszük meg a nyakunkat, hogy csillagokkal táplálkozhassunk! Mutassuk be a sok-fogú krokodilt, de ehhez be kell zöldülnünk! Legyünk tevék! Hajlítsuk be a hátunkat!

A falucska közepén nagy színpad áll, ahol délelőtt ügyességi versenyt rendeztek. Volt itt célba lövés, zsákfutás, békaugrás. A mozigépész filmeket vetít, a bűvész pedig elvarázsolja saját magát is.

A nézőtéren nagy izgalom támadt. Élt ugyanis Születésnapfalván két uraság, akik minden évben csak ezen az egy napon merészkedtek elő az otthonukból. De volt is ám nagy csodálkozás, amerre ők elhaladtak! A két uraságnak olyan csodálatra méltó bajusza volt, hogy hét határban nem akadt hozzá fogható!

Először *Pöndöri* uram lépett a színpadra. Szép kunkori, vastag, tömött, fekete bajusza volt. Szinte ki sem látszott mögüle az arca. A nézőtéren ki is tört az üdvrivalgás: „Éljen, éljen Pöndöri uram és az ő csodaszép bajusza! – kiabáltak körös-körül. Utána *Fancsali* uraság lépett a színpadra. Még itt, a cirkuszban sem volt képes mosolyogni! Szomorkodott, sírdogált egész évben. Ő kétoldalt lecsüngő, szőke bajuszt viselt. Meny-nyit nőtt tavaly óta! Kis híján a földet súrolta, olyan hosszú volt! „- Éljen, éljen Fancsali uraság és az ő hosszú bajusza!”

Idén először *Hóborti úr* is a színpadon szerepelt. Csetlő-botló léptekkel indult meg, s képzeljétek, a bajusza igazi mutatványokra volt képes! Meg is szólaltak ezek a bajuszok, sőt, énekeltek, táncoltak!

Születésnapfalva lakói éjfélkor indultak hazafelé. Amikor a három gazda is ha-zaért, a beszélő bajuszok összesúgtak. Elhatározták, ha gazdáik elaludtak, kiszöknek, s a ház mögötti pajtában találkoznak. Ezt Kedves bajusz ajánlotta Kunkori komának és Harcsa szomszédnak. Azt is eldöntötték, hogy világgá indulnak.

A könyv harmadik fejezetében Kunkori koma elmeséli, hogyan lett belőle Torzonborzi koma, azaz ismerteti világgörüli útját. Harcsa szomszéd azt regéli el, hogyan keresett magának feleséget. Megismerkedett Zsiráf Zsoltival, utána pedig a rozmárok-ral. A legkisebb rozmárlány bajuszával kötött házasságot.

Az ötödik fejezetben Kedves bajusz is vándorbatyut köt. Ő nem azért megy világgá, mert rosszul érzi magát Hóborti úr mellett. Másvalamiért. Kiderül, hogy énekelni és muzsikálni akar, trombitaművész szeretne lenni.

A nyolcadik fejezetben furcsa dolog történik: Író úr csupaszon fekszik le, de bajszosan ébred.

Persze ez csak vázlatos története a könyvnek. Hogy még mennyi móka, kacagás adódhat a meseregény olvasása közben, ahhoz tényleg el kell olvasni Víg Balázs köte-tét!

Az író-olvasó találkozó végén az író arra kérte meg a gyerekeket, hogy az általa odakészített fehér lepedőre filctollal írják oda a nevüket. (Persze már rengeteg aláírás díszelgett ott, a korábbi találkozók emlékeként.) Na és természetesen a gyerkőcök is kérhettek vendégüktől autogramot... Felszabadult, örömteli arccal távoztak a könyvtá-runkból. Lám, lám, érdemes volt eljönni erre a gyerekkönyvtári rendezvényre!

Fejesné Szabó Piroska